

[Stats- og udenrigsministeren.]

Jeg synes ikke, man skal give den fremstilling, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen her har givet. Jeg siger dette, fordi jeg samtidig gerne meget vil beklage, at det ikke har været muligt at opnå et firkantet forlig. Jeg havde ønsket det, men det var ikke muligt, sådan som hele oplægget har været. Jeg vil meget henstille, ikke for min egen skyld, ikke for min regerings skyld, men for at vi nu dog kan få ro om vore økonomiske anliggender her — og i udlandet dør, hvor det omtales — at man nu stopper op med at miskreditere. Jeg ser, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen i dag i sin udtalelse siger, at det skal nok vise sig i den nærmeste tid, at det går slet ikke, det går jævnt skidt det hele. Jeg synes, man skal lade være med at sige dette. Regeringen har stillet vidtgående forslag. Ingen regering kan synes, at det er behageligt at stille den slags forslag. Ingen kan synes, det er muntert at komme frem med det, men det skal nu engang gennemføres, hvis vi skal komme nogen vej ud af de vanskeligheder, vi er inde i.

Den grundlinie, socialdemokratiet har antydnet i de forhandlinger, der førtes om boligstøtten og om huslejen i udvalget, vil socialdemokratiet føre videre i forhandlingerne her i folketinget. Jeg forstod på det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at han havde forhåbninger om, at en afklaring kunne komme omkring den 15. april. Regeringen ville hilse det med tilfredshed og med glæde.

Jeg siger til det ærede medlem hr. Thor-kil Kristensen, hvis tale jeg ikke skal kommentere, at jeg er glad for den saglige baggrundsoptækning, han gav. Jeg siger til det ærede medlem, at alle må være interesserede i, at der nu i de kommende år søges tilvejebragt fasthed og stabilitet i dansk økonomi. Det er regeringens bestemte vilje og hensigt at følge denne linie og søge dette tilvejebragt. Jeg appellerer til det høje ting om at være regeringen behjælpelig i så henseende. Jeg har ikke nogen forestilling om, hvorvidt en konkret formuleret overenskomst eller aftale i denne forbindelse kan være afgørende. Jeg kunne måske tænke mig, at det slet ikke var afgørende, men at der her først og fremmest var spørgsmål om gensidig god vilje og forståelse. Jeg vil gerne

sige, at for regeringens vedkommende er en sådan tilstede.

Må jeg have lov til at gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft. Det ærede medlem sagde i sine kritiske bemærkninger — berettiget — at behandlingsformen for de forslag, vi har til anden behandling her i dag, ikke opfordrer til gentagelse. Jeg er ikke uenig med det ærede medlem herom, men jeg vil have lov til at sige, at der har været god anledning til at diskutere detaljer i de forslag, der er forelagt. Og når det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft over radioen til det danske erhvervsliv siger, at erhvervslivet ikke kan være tjent med, at dets indvendinger ikke har fået en bedre behandling, end tilfældet er, vil jeg have lov til at sige en ganske bestemt ting, nemlig denne, at hverken venstre eller de konservative har deltaget i nogen form for saglig debat om de fremsatte lovforslag, har ej heller på et eneste punkt fremført synspunkter, som for erhvervslivet måtte være af interesse i forbindelse med drøftelsen og gennemgangen af disse forslag. Det danske erhvervsliv kan høre en kritisk bemærkning omkring behandlingen af forslagene fra venstrepartiet og det konservative folkeparti, men disses repræsentanter i udvalget har forholdt sig tavse. Dør er der ingen bemærkninger fremsat på dette punkt, det må i hvert fald være totalt undgået min opmærksomhed. Hvis det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft skulle have fremsat blot een saglig bemærkning med hensyn til de forslag, der foreligger, på erhvervslivets vegne eller sit partis vegne, så skulle den være undgået min opmærksomhed. Jeg synes, der må være lidt mening i tingene. Jeg kan til nød forstå, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft ikke vil stemme for forslagene, det er hans ret, hans politiske ret. Jeg vender mig imod, at medlemmer af et udvalg, som har alle muligheder for at repræsentere deres vælgere, repræsentere deres interesser i en saglig debat og en saglig gennemgang af forslagene, anvender folketingets talerstol til at erklære, at det er helt urimeligt, at erhvervslivets interesser ikke er tilgodeset, og ikke selv med et ord, med en bemærkning, har repræsenteret disse interesser ved nogen gennemgang. Det synes jeg det erhvervsliv, som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft henvendte sig til, skal vide.